

ההתעוררות או בעת התוועדות, אלא החלטה על מנת להביאה, ו מביאים אותה בפועל, בחיי היום יומיים. ואו לא נפלאת היא, שקיים בכל אחד ואחת מתנו מעין פtagm הבש"ט, שאמר אשר כל אחד מבני ישראל יכול לעבור את חיים על מטפתת אם רק מאמין באמונה פשוטה, והאריכות אך למותר.

ואם "לעבור את חיים על מטפתת" אפשר לכל יהודי "אם רק מאמין באמונה פשוטה", בודאי שנוכל ייחדיו לפעול את תכילת הכל – התגלות המלאה לעיני כלبشر של הרבי מלך המשיח שליט"א בנאולה האמיתית והשלימה עכשו ממש.

**יחי אדוןנו מורנו ורבינו מלך המשיח
לעולם ועד!**

בזמננו זה, אשר לאחרי זמן השמדות רחמנא ליצלן ולא עתה, ובדור דעקבתא דמשיחא, אשר כפטגמ כ"ק מו"ח אדמו"ר זצוקלה"ה נבג"מ זי"ע, הנה זה – מלך המשיח – עומד אחר כתלנו, ואני מתחה אלא לסיום העבודה המוטלת על דורנו, שהיא קלה, לפי ערך, מעבודת הדורות שקדמונו, הרי על כל אחד ואחת לקיים הנאמר בכתב החילש יאמיר גבור אני. ובchalatta בתוקף זה – מוציא גם הכוחות הנעלמים שלו לגילוי, ובמילא יכול לפעול כמה פעמים ככה, מאשר אם היה זה בזמן רג'il ובתנאים רגילים. ובפרט כשהמדובר הוא בתמים ומגוזע אנ"ש, אשר גם זוגתו – העור שלו – היא גם בן חסיד וקיבלה חינוך חסידותי. שאו ברור הדבר שאין הדבר תלוי אלא בהחלטתך בתקופת הרاوي. ולא רק החלטה ברגע

בכל זמן ובכל מקום – יש להבחן ולהבדיל בזה בין העניינים שכגדם צריך להתקומם, ובין האנשים שעמהם צרכים להתנהג בדרך נועם ובדרך שלום. היינו – אף במקום שモכרה לחות דעה גלויה נגד איזה עניין, צריך להיזהר בזה ככל האפשר עד קצה האחرون מלפגוע בכבודו של מי שהוא. ומלאך שידוע מאמר רבותינו ז"ל יתמו חטאיהם ולא חוטאים, הנה זה גם תועלת בהמלחתם ומרקם הנזחון של העניין שעלייו מגינים ונלחמים, כיוון שגם הצד השני רואה בעליל, שאין כאן כוונה למעט בדמות אישים, נאר מען מינט דעת אמרת. ובוודאי האריכות בזה אך למותר, כי העניין ברור למדי. ונהתnos בציוטו נוספ' מדברי הרבי (שם עמוד 622):